”Sang til Farsund” – Her ved Varbakkfjellets side – er skrevet av Henrik Lone i januar 1936.

Han kom vandrende til Farsund fra Haugesundskanten i 1936. Han var typograf og oppsøkte

daværende redaktør i Vest-Agder, Johannes Seland.

Den omflakkende typografen ønsket å treffe Macody Lund. De ble gode venner.

Henrik hadde en kraftig og god sangstemme, noe Mocody visste å sette pris på.

Om ”Sang til Farsund” allerede var skrevet da, eller etter møtet med Macody, vites ikke.

I hvert fall har vi sangen her, med melodi laget av Henrik Lone selv.

Henrik Emil Lone (eg. Henrik Emil Nilsen) ble født i Haugesund 2/7-1881 og utdannet seg til typograf. Han må ha vært en riktig farende svenn og urolig sjel, og politisk temmelig radikal - i alle fall i sin ungdom. Da det på landsmøtet til Norges Socialistiske Ungdomsforbund i Skien 30. mai 1909 kom til en splittelse, var han med i en utbrytergruppe som dannet Norges Ungsocialistiske Forbund. De besluttet å utgi et revolusjonært månedsblad som fikk navnet Storm. Første nummer kom ut i juli 1909 med Henrik Lone som redaktør, men allerede i juni 1910 var det en annen som overtok. Senere finner vi han som utgiver av Odda tidende (1915), redaktør av Kopervik Tidende (1917) og utgiver av Ryfylke-Posten, upolitisk blad for fjordbygdene (1919).
Omkring 1950 skal han ha satt melodi til en Oslo-sang med tekst av en Julie Eger.
Når og hvorfor han tok navnet Lone, kjenner jeg ikke noe til.

****

SANG TIL FARSUND

Farsund i januar 1936
Tekst og melodi av redaktør Henrik Lone
Utsatt for piano og blandet kor

Her langs Varbakksfjellets side
gjennom trende hundre år
innav Listahavet vide
skaptes levekår.
Utenfor en krans av øer,
som en molo skapte ly
bygde tross mot storm og sjøer
- gav oss havn og by.

Sundet byen navnet skjenket.
Som er innfallsport det lå.
Egerøy og Prestøy lenket
havet som brøt på.
Katland fyr i ville netter
viste skibene rett lei
på sin flukt fra havets jetter
inn til Farsunds vei.

Pionerer vårt land skapte,
stolte menn med mot i bryst,
som tross alt hva landet tapte
vakte liv og lyst.
Jochum Brinck Lunds navn vi nevner
fra den tid da først det gjaldt
- mannen med de våkne evner
tiden hadde kalt.

Farsunds første flåte bygdes.
Skibe drog på mange hav.
Byens folk i velstand trygdes
med hva havet gav.
Sagbruk, verfter og fabrikker
fiskerier gav gesjeft.
Slik det går når menn har sikker
og allsidig teft.

Farsundsguttens fremtidsdrømme
går mot havets eventyr.
Ei en moders bønner ømme
stanser gutten yr.
Han fra Varbakkåsen stirret
på nordvestens ville lek
kanskje litt betatt, forvirret,
men dog aldri blek.

Her er veksling i naturen,
som i menneskenes sinn.
Sjø og holmer, fjell og uren
kranser Farsund inn.
Byen her vil alle bygge
som før fedrene har gjort
vil dens nutid, fremtid trygge
elske Farsund stort.

Henrik Lone.

Sang til Farsund.

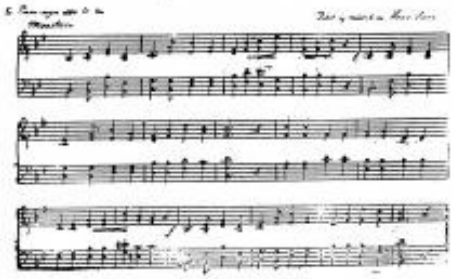

Her langs Varbakkfjellets side
gjennem trende hundre år
innav Listahavet vide
skaptes levekår.
Utenfor en krans av øer,
som en molo skapte ly
bydde tross mot storm og sjøer
— gav oss havn og by.

Sundet byen navnet skjenket.
Som en utfallsport det lå.
Egerøy og Prestøy lenket
havet som brøt på.
Katland fyr i ville netter
viste skibene rett lei
på sin flukt fra havets jetter
inn til Farsund vei.

Pionérer vårt land skapte,
stolte menn med mot i bryst,
som tross alt hvad landet tapte
vakte liv og lyst.
Jochum Brinck Lunds navn vi nevner
fra den tid da først det gjaldt
— mannen med de våkne evner
tiden hadde kalt.

Farsunds første flåte bygdes.
Skibe drog på mange hav.
Byens folk i velstand trygdes
med hvad havet gav.
Sagbruk, verfter og fabrikker
fiskerier gav gesjeft.
Slik det går når menn har sikker
og allsidig teft.

Sang til Farsund.

Tekst og melodi av redaktør Henrik Lone.

Utsatt for piano og blandet kor.

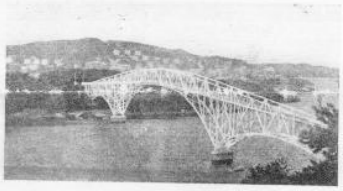

Farsund 1936.
VEST-AGDER tryktkeri

Farsundsguttens fremtidsdrømme
går mot havets eventyr.
Ei en moders bønner ømme
stanser gutten yr.
Han fra Varbakkåsen stirret
på nordvestens ville lek
kanskje litt betatt, forvirret,
men dog aldri blek.

Her er veksling i naturen.
som i menneskenes sinn.
Sjø og holmer, fjell og uren
kranser Farsund inn.
Byen her vil alle bygge
som før fedrene har gjort
vil dens nutid, fremtid trygge
elske Farsund stort.

Henrik Lone.

Farsund i januar 1936